

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/201/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412207983
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4412207983.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: AGRONET, s.r.o., so sídlom Čierny Brod 357, IČO: 34 098 801, právne zastúpený: JUDr. Vladimír Rybovič, advokát, AK Banská Bystrica, Nám. Št. Moysesova 4, proti žalovanému: M. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. F., M. R. D. XXXX/XX, o zaplatenie 560,43 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08. novembra 2016, č. k. 10C/39/2012-390, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému voči žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 8. novembra 2016, č. k. 10C/39/2012-390 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) žalobu zamietol, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100% a štátu priznal nárok na náhradu trov štátu voči žalobcovi vo výške 100 %.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa svojou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia 560,43 eura s príslušenstvom titulom všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu. V žalobe poukázal na skutočnosti, v zmysle ktorých medzi stranami vznikol pracovný pomer na základe pracovnej zmluvy zo dňa 10.06.2011 a žalovaný dňa 17.06.2011 pri plnení si svojich pracovných úloh na diaľnici Z. mal s ťahačom G. zapadnúť do jamy, ktorú nevidel, čím došlo k poškodeniu nádrže na pohonné látky, roztrhnutie pneumatiky na vozidle a k ďalšiemu poškodeniu vozidla, ktoré malo byť vyprostené a odtiahnuté asistenčnou službou do najbližšieho servisu na provizórnu opravu, keď konečná oprava sa mala vykonať dodatočne v servise G. G..

2.2. Žalobca si uplatnil náhradu škodu z havarijného poistenia v Allianz - Slovenskej poisťovni a.s., keď od poistného plnenia bola odpočítaná spoluúčasť vo výške 926 eur. Žalobca mal zato, že škoda bola spôsobená žalovaným pri plnení jeho pracovných úloh v dôsledku nedostatočného venovania sa vedeniu motorového vozidla. Na tomto základe bolo žalobcovi uhradených z poistenia žalovaného zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania 365,69 eura a doteraz neuhradených tak zostalo 560,43 eura (926,12 eura - 365,69 eura).

3. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť.

4.1. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní z hľadiska skutkového stavu zistil, že žalobca je od 29.03.1994 zapísaný v Obchodnom registri Okresného súdu Trnava s obchodným menom Z., s.r.o., so sídlom Q. H. XXX a s prideleným IČom: 34 098 801 a do predmetu jeho činnosti patrí, okrem iného aj verejná cestná nákladná doprava a sprostredkovanie dopravy. Štatutárny orgánom sú konatelia J. N. (od 18.01.2002), K. N. (od 18.01.2002) a V.. K. N. (od 20.06.2006). Každý z konateľov za spoločnosť koná samostatne (výpis žalobcu z obchodného registra).

4.2. Dňa 10.06.2011 bola medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom uzatvorená v písomnej forme pracovná zmluva. Stranami bolo dohodnuté, že zamestnávateľ prijíma zamestnanca do pracovného pomeru ako vodiča - opravára nákladného automobilu a na výkon inej práce, podľa pokynov zamestnávateľa. Miesto výkonu práce bolo určené ako základné pracovisko totožné so sídlom zamestnávateľa. Deň nástupu do práce bol určený od 14.06.2011, pracovný pomer bol dohodnutý na dobu neurčitú a dohodnutá bola aj skúšobná doba v dĺžke tri mesiace (písomná pracovná zmluva, vrátane jej článkov č. 3, 4, 5, 6 a zhodné postoje strán v konaní). Dňa 10.06.2011 žalovaný podpísal vyhlásenie, že bol oboznámený s pracovným poriadkom žalobcu, jeho obsahu porozumel a zaviazal sa ho dodržiavať a dňa 14.06.2011 bola uzatvorená medzi stranami dohoda o zodpovednosti za prevzaté motorové vozidlo, jeho príslušenstva, dokladov a prepravovaného nákladu a ktorej obsahom bolo prebratie motorového vozidla zamestnancom, teda žalovaným EČV: K a návesu EČV: K s príslušenstvom (výbavou): tankovacie karty, lekárnica, trojuholník, hasiaci prístroj, gurtne, zdvihák, zabezpečovacia lata, rebrik, snehové reťaze, mobilný telefón s tým, že vozidlo a náves zamestnanec preberá v bezchybnom a nepoškodenom stave (písomné vyhlásenie a písomná dohoda o zodpovednosti).

4.3. Žalobca ako zamestnávateľ uložil dňa 14.06.2011 žalovanému, ako zamestnancovi vykonať pracovnú cestu s vyššie citovaným ťahačom a návesom na trase Q. H., Q., T. do D. a naspäť. Dňa 17.06.2011 sa telefonicky ozval žalovaný žalobcovi, že na diaľnici Z pri meste K. došlo k vážnym problémom na ťahači, pretože došlo k poškodeniu ľavej zadnej pneumatiky, no predovšetkým palivovej nádrže, z ktorej mala na uvedenej diaľnici vytekať nafta a čo malo mať za následok zásah polície i hasičov, pričom ťahač zostal nepojazdný. Tieto skutočnosti medzi stranami sporné nie sú. Sporná je forma, akou táto udalosť bola oznámená žalovaným žalobcovi. Podľa konateľky žalobcu K. N., žalovaný udalosť oznamoval telefonicky ďalšiemu konateľovi V.. K. N., žalovaný tvrdil, že udalosť oznamoval telefonicky konateľke žalobcu K. N. a ďalší konatelia J. N. a V.. K. N., ktorý podľa vlastného vyjadrenia ovláda dostatočne jazyk nemecký, tvrdili, že v skutočnosti žalovaný udalosť oznamoval zo služobného telefónu SMS správou na mobilný telefón V.. K. N.. Bez ohľadu na tieto rozpory nasledovala telefonická komunikácia medzi konateľom žalobcu V.. K. N. a žalovaným, kedy boli zistené vyššie uvedené skutočnosti a zároveň došlo aj k telefonickému rozhovoru medzi V.. K. N. a bližšie neoznačeným policajným príslušníkom v T. z dôvodu, že ťahač, spolu s návesom na diaľnici predstavovali prekážku a na čo V.. K. N. mal oznámiť telefonicky policajnému príslušníkovi, že sa už rieši odťah, pretože k tomuto kroku pristúpil bezodkladne prostredníctvom asistenčnej služby G. G. s.r.o..

4.4. Konateľ žalobcu V.. K. N. si bol istý, že v súvislosti s uvedenou udalosťou zo strany polície v T. nebolo žalobcovi zaslané žiadne písomné vyrozumienie, rozhodnutie, alebo pokuta. Žalovaný tvrdil, že jemu pokuta rovnako uložená nebola, no mal podpisovať nejakú bližšie nekonkretizovanú listinu predloženú mu policajným príslušníkom, ktorú si mal ponechať a následne v ďalšom období predložiť žalobcovi, ktorej prebratie však žalobca nepotvrdil. Asistenčná služba G. G. s.r.o. reagovala na vzniknutú situáciu tak, že zabezpečila fyzický odťah ťahača s návesom do najbližšieho autoservisu, čo nie je sporné medzi stranami a napokon je to potvrdené aj listom spoločnosti G. G. s.r.o. zo dňa 18.06.2013 a výpoveďou svedka V.. S. Y..

4.5. Spoločnosť G. G. s.r.o. súdu oznámila, že dňa 17.06.2011 o 15:37 hod. bola oslovená G. Z. V.. K. N. o pomoc pri zabezpečení opravy ťahača EČV: K. ktorý mal nehodu na diaľnici A XX v T. pri zjazde K., keď podľa vyjadrenia vodiča došlo k poškodeniu pneumatík, palivovej nádrže a zadných svetiel na ťahači. Zákazník si po dohode so zmluvnou spoločnosťou zabezpečil odťah celej jazdnej súpravy, teda ťahača a návesu do servisu Z. M. D.. Po vykonaní základnej diagnostiky bola cena za provizórnu opravu, teda aby bolo urýchlene jazdy schopné, stanovená na 3 000 eur. Následne G. Z. kontaktovala domáceho dealera V.. S. Y., ktorý mal odsúhlasiť krytie opravy v uvedenej výške a výsledná cena za provizórnu opravu vozidla činila 3 367,86 eur. Vozidlo opustilo servis 18.06.2011 o 17:27 hod. Potom, ako bol ťahač provizórne opravený, absolvoval s ním žalovaný určenú cestu do D. a následne naspäť na G..

5.1. Po uzatvorení zápisu o škode č. 1 zo dňa 30.06.2011 žalovaný dňa 21.07.2011 nahlásil Allianz - Slovenskej poisťovni a.s., s ktorou mal uzatvorenú poisťnú zmluvu z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania č. XXXXXXXXXXXX poisťnú udalosť, keď za poškodeného označil žalobcu, škoda bola spôsobená pri plnení pracovných úloh dňa 17.06.2011 na diaľnici Z v T. pri meste K. a na objasnenie uviedol, že počas jazdy zapadol do neviditeľnej jamy, čo malo za následok roztrhnutie pneumatiky na ľahači, prasknutú palivovú nádrž, poškodené zadné blatníky s držiakmi, svetlomet a vozidlo bolo potrebné vyprostiť. Na základe hlásenia škodovej udalosti žalovaným Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. oznámila žalobcovi listom zo dňa 03.08.2011, že žiada o predloženie kópie pracovnej zmluvy a kópie denného záznamu o prevádzke poškodeného motorového vozidla v čase vzniku poisťnej udalosti. Ďalším listom zo dňa 07.12.2011 poisťovňa dala na vedomie žalobcovi, že poisťné plnenie z havarijného poistenia motorového vozidla bolo vo výške 4 776,60 eura pri skutočnej výške škody 3 863,82 eura, a preto škodová udalosť bola vybavená bez náhrady škody. Uvedenému ešte predchádzal list poisťovne zo dňa 20.10.2011 adresovaný poisťovňou žalovanému a ktorého obsahom je oznámenie, že zo zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania sa poukázala náhrada škody za poškodenie motorového vozidla J.: K. vo výške 365,69 eura na účet poškodeného. Poisťné plnenie pozostávalo z nákladov na opravu poškodeného vozidla 5 307,33 eura amortizácie - 1565,41 eura, skutočnej výšky škody 3 741,92 eura, keď z havarijného poistenia bolo poisťné plnenie vyčíslené vo výške 4 776,60 eura. V ďalšej časti listu bola poisťovňou určená skutočná výška škody (zvyšné odpočítané spoluúčasti) 406,32 eura pri spoluúčasti - 40,63 eura a výška poisťného plnenia tak bola určená na výsledných 365,69 eura.

5.2. Medzi stranami nebola sporná skutočnosť, že po vykonaní provizórnej opravy sa podarilo žalovanému docestovať s kamiónom na G., pričom ľahač, ako potvrdil aj vyššie označený svedok V. S. Y., bol umiestnený do servisu G. v G.. Žalovaný vykonal aj ďalšiu služobnú cestu, ktorej priebeh a následky nie sú predmetom tohto súdneho konania. Nesporné ale je, že dňa 30.06.2011 došlo k stretnutiu všetkých troch konateľov žalobcu a ďalšieho zamestnanca žalobcu I.. K. N. - syna K. N., v sídle žalobcu so žalovaným, iné osoby prítomné neboli. Predmetom ich stretnutia bolo spísanie zápisu o škode č. 1 zo dňa 30.06.2011. Písomný zápis o škode č. 1 obsahuje vlastnoručné podpisy žalovaného a dvoch konateľov žalobcu K. N. a J. N.. Jeho obsahom je konštatovanie, že dňa 17.06.2011 podľa prepravného príkazu si žalovaný plnil svoju pracovnú povinnosť a počas jazdy zapadol do neviditeľnej jamy, čo malo za následok prasknutie nádrže na PHM, roztrhnutie pneumatiky, poškodenie zadných blatníkov s držiakmi a svetlometom, krytu batérie a bočnej zábrany. Vozidlo bolo potrebné odtiahnuť, aby nebola blokovávaná bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky asistenčnou službou, ktorá motorové vozidlo odtiahla do najbližšieho servisu na provizórnu opravu a definitívna oprava bola uskutočnená v servise G. G.. Obsahom zápisu o škode č. 1 je aj konštatovanie, že príčinou poškodenia motorového vozidla bolo, že vodič M. W. nevenoval dostatočnú pozornosť pri riadení motorového vozidla. V priebehu podpisu zápisu o škode č. 1 sa strany vyjadrili rozdielnym spôsobom. Podľa tvrdení všetkých troch konateľov žalobcu, ako aj ich zamestnanca I.. K. N., ktorý bol vo veci vypočutý ako svedok, vyhotovenie zápisu prebehlo v kľudnej atmosfére a bez toho, aby bol vyvíjaný akýkoľvek nátlak, podľa žalovaného v skutočnosti bol vyvíjaný nátlak, pretože označení konatelia žalobcu sa mali vyhrážať, že mu nevyplatia mzdu, a preto pristúpil na podpísanie tohto zápisu. Situácia medzi stranami sa v ďalšom období skomplikovala, pretože žalobca nebol spokojný s plnením si pracovných úloh žalovaným a preto s ním ukončil pracovný pomer v skúšobnej dobe listom zo dňa 18.07.2011 s tým, že k ukončeniu pracovného pomeru dôjde k 21.07.2011. Táto listina obsahuje vlastnoručný podpis konateľky žalobcu K. N. a žalovaného.

5.3. V súvislosti so vzniknutou škodou na motorovom vozidle žalobcu bola zahlásená poisťná udalosť Allianz - Slovenskej poisťovni a.s., ktorá na výzvu súdu predložila svoj spis súvisiaci s poisťnou udalosťou č. XXXXXXXXXXXX. Jeho súčasťou sú aj 4 oznámenia označenej poisťovne adresované žalobcovi. Prvým listom zo dňa 06.07.2011 poisťovňa oznámila žalobcovi, že mu poukazuje poisťné plnenie v rozsahu 1 997,10 eura pri spoluúčasti 530,73 eura a dlžnom poisťnom 2 779,50 eura. Ďalším listom poisťovňa oznámila žalobcovi, že mu poukazuje poisťné plnenie - doplatok vyprostenia vo výške 3 031,07 eura, v čom bolo zahrnuté vyprostenie a spojajzdnenie 3 367,86 eura, náklady na vyprostenie a spojajzdnenie 5 307,33 eura, spoluúčasť - 867,52 eura, dlžné poistenie - 2 779,50 eura a poskytnutá záloha - krycí list G. - 1997,10 eura. Tretím listom zo dňa 01.08.2011 uviedla poisťovňa žalobcovi, že mu poukazuje poisťné plnenie 527,40 eura, ktoré pozostáva z nákladov na vyprostenie 586 eur pri spoluúčasti 58,60 eura. Napokon posledným listom zo dňa 09.09.2011 poisťovňa dala na vedomie žalobcovi poukázanie poisťného plnenia 98,38 eura, pri nákladoch na opravu 109,31 eura a spoluúčasti 10,93 eura.

6.1. Súd prvej inštancie zabezpečil úradné preklady listín, ktoré boli žalobcom predložené súdu v nemeckom jazyku a tak zistil, že Poriadkový úrad mesta Engen vyzval žalobcu na zaplatenie nákladov za zásah zo dňa 17.06.2011 vo výške 586 eur do 15.08.2011, pričom sa jednalo o zásah Dobrovoľného hasičského zboru J. pri prečerpaní 350 l nafty z vozidla K. Z. M., Y. faktúrou č. XXXXX zo dňa 01.07.2011 vyfakturoval žalobcovi objednané práce EČV: K.Z. model G. v konečnej sume 3 367,86 eur. M. I. odťahová služba, G. faktúrou č. XXXXXXX vyfakturovala odťahnutie ťahača, návesov po poruche K. dňa 17.06.2011 v čase od 17:00 hod do 20:30 hod. v celkovej výške 1 534,66 eura. Rozhodnutím mesta K. zo dňa 29.08.2011 bolo žalobcovi uložené zaplatiť 109,31 eura z titulu náhrady výdavkov spojených s nasadením Hasičského zboru K. v spojení so sadzobníkom mesta K. z dôvodu úniku veľkého množstva naftového paliva na diaľnici Z dňa 17.06.2011 o 15:30 hod. Na základe žiadosti Okresného súdu Nové Zámky o vykonanie dôkazu Okresný súd Tuttlingen listom zo dňa 25.05.2016 oznámil, že po vykonaní žiadosti o prizvanie policajnej stanice Tuttlingen, resp. dopravného inšpektorátu Mühlhausen bolo zistené, že v súvislosti s udalosťou dňa 17.06.2011 vyšetrovaný spis na polícii nebol nikdy založený, dotknutá osoba bola len ústne varovaná. Uvedená skutočnosť bola potvrdená aj elektronickým podaním dopravného inšpektorátu Mühlhausen - Ehingen.

6.2. Prvoinštančný súd si zaobstaral fotokópiu spisu Okresného riaditeľstva PZ Galanta ČVS:ORP-19/GA-GA-2012 a zistil z neho, že dňa 03.01.2012 žalovaný na Okresnom riaditeľstve PZ Galanta podal trestné oznámenie z dôvodu, že v období od 10.06.2011 do 27.07.2011 pracoval u žalobcu ako vodič kamiónu a pre ktorého vykonal dve cesty. Pri prvej pracovnej ceste na diaľnici v T. mu praskla ľavá zadná pneumatika na ťahači z dôvodu, že tam bol iba zimný protektor, ktorý nebol vhodný na vyššie teploty. Uvedenú skutočnosť mal telefonicky oznámiť konateľke žalobcu K. N., ktorá oznámila, že vozidlo je havarijne poistené, a po provizórnej oprave v T. s vozidlom pokračoval na ceste do D. a naspäť na SK, kde bolo vozidlo opravené v G.. V ďalšom období však pani N. mala vysloviť požiadavku, aby napísal prehlásenie, že s ťahačom vbehol do jarku a tam dostal defekt a po odmietavom stanovisku sa mu mala vyhrázať, že bude visieť v skleníku a že ho zabijú. Pod touto hrozbou mal pristúpiť na požiadavku K. N., no napriek tomu sa mu nejaká osoba mala vyhrázať, že nech sa do celej záležitosti nemieša, lebo N. hľadajú niekoho, kto ho dá fyzicky napadnúť. Uvedeným trestným oznámením žalovaný vyslovil podozrenie, že N. sa dopustili poistného podvodu nahlásili na poisťovňu viac vecí, ktoré nie sú pravdivé a sú vymyslené. Dňa 25.01.2012 boli na polícii v K. vypočutí K. a J. N., konatelia žalobcu, ktorí skutočnosť uvádzané žalovaným v trestnom oznámení ohľadom poistného podvodu a vyhrážok popreli. Listom zo dňa 30.01.2012 Okresné riaditeľstvo PZ Galanta celý spisový materiál zaslalo odboru kriminálnej polície OR PZ Galanta, pretože bolo potrebné rozhodnúť, či je vo veci dôvodné podozrenie zo spáchania prečinu poistovacieho podvodu. Okrem toho, Obvodné oddelenie Galanta vec vedenú pod ČVS:ORP-19/GA-GA-2012 vo veci prečinu nebezpečného vyhrážania odovzdalo Obvodnému úradu Galanta - referátu priestupkov dňa 30.01.2012.

6.3. Rozhodnutím Obvodného úradu Galanta č. ObÚ-GA-OVVS-160/2012/00692-MM zo dňa 24.04.2012, právoplatné dňa 27.04.2012 bolo zastavené konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť K. N., bytom Q. H. XXX úmyselným narušením občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví tým, že sa mala dňa 21.07.2011 v Q. H. vyhrázať M. W. slovami „že bude visieť v skleníku ako vianočná ozdoba“, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenej z priestupku preukázané. Uznesením OR PZ v Galante ČVS: ORP-57/OEK-GA-2012 zo dňa 01.03.2012, právoplatné 13.03.2012 bolo odmietnuté trestné oznámenie podávané M. W. v časti týkajúcej sa podozrenia zo spáchania prečinu poistovacieho podvodu, ktorého sa mali dopustiť manželka N. ako majiteľka spoločnosti Z. s.r.o. so sídlom Q. H. XXX tým, že dňa 17.06.2011 na diaľnici asi 500 metrov pred odbočkou na Q. v T., praskla M. W. ľavá zadná pneumatika na nákladnom motorovom vozidle G. J.: K. ktorého majiteľom je spoločnosť Z. s.r.o., pre ktorú M. W. v predmetom čase pracoval ako vodič, pričom pri následnom riešení tejto poistnej udalosti na Slovensku nahlásili manželka N. na poisťovni viac vecí, ktoré buď neboli poškodené, alebo boli poškodené už pred touto poistnou udalosťou, čím mali uviesť do omylu poisťovňu Allianz - Slovenská poisťovňa a.s. a spôsobiť jej škodu vo výške najmenej 266 eur, nakoľko nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por.

7.1. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky 9C 256/2011-95 zo dňa 02.07.2012 bola žalovanému M. W. uložená povinnosť zdržať sa ďalších neoprávnených zásahov do dobrej povesti žalobcu Z. s.r.o., Q. H. XXX, IČO: 34 098 801 a jeho štatutárnych zástupcov a zároveň bola žalovanému uložená

povinnosť odstrániť závadný stav odstránením uverejnených tvrdení o spoločnosti žalobcu ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho spoločnosti a uverejniť na internetovej stránke www.profivodic.sk nasledujúce ospravedlnenie: „ja, M. W. sa týmto verejne ospravedlňujem spoločnosti Z. s.r.o., so sídlom v Q. H. a jej štatutárnym zástupcom za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedol na ich adresu v diskusii na internetovej stránke www.profivodic.sk“. V časti o zaplatenie primeraného zadosťučinenia za neoprávnený zásah do dobrej povesti žalobcu bola žaloba zamietnutá.

7.2. Na odvolanie žalovaného bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre 8Co/335/2012-140 zo dňa 14.03.2013, právoplatný 22.05.2013, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej, vyhovujúcej časti potvrdený. Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky 9C/256/2011-95 zo dňa 02.07.2012 tak vo vyhovujúcej časti nadobudol právoplatnosť 22.05.2013 a v zamietajúcej časti dňa 28.08.2012.

8. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 179 ods. 1, 2 Zákonníka práce a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

9.1. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 318/2009 zo dňa 21.10.2010, z ktorého vyplývajú predpoklady, ktoré musia byť zároveň splnené na to, aby zamestnanec zodpovedal z titulu všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu podľa § 179 Zákonníka práce. Bolo nepochybné, že k poškodeniu kamiónu žalobcu došlo dňa 17.06.2011 na diaľnici A 81 v T. pri meste K. za okolností, ktoré medzi stranami zostali sporné. Na druhej strane je ale nepochybné, že sa tak stalo pri plnení si pracovných povinností žalovaného u žalobcu. Prípadnú zodpovednosť žalovaného za škodu je tak potrebné podradiť pod všeobecnú zodpovednosť zamestnanca za škodu podľa § 179 ods. 1, 2 Zákonníka práce, ktoré jasne stanovuje, že zamestnávateľ, v danom prípade žalobca, je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie, okrem prípadov uvedených v § 182 a 185 Zákonníka práce, o ktoré prípady ale v konaní nejde, pretože ustanovenie § 182 Zákonníka práce sa týka zodpovednosti zamestnanca za schodok na zverených hodnotách, ktoré je zamestnanec povinný vyúčtovať a ustanovenie § 185 Zákonníka práce upravuje zodpovednosť zamestnanca za stratu zverených predmetov.

9.2. Podľa súdu prvej inštancie bola preukázaná aj skutočnosť, že dňa 17.06.2011 došlo k vzniku škody žalobcovi v dôsledku poškodenia ťahača G. v rozsahu uvedenom vyššie, pričom súd poukázal predovšetkým na roztrhnutú pneumatiku, prasknutú nádrž na PHM, znehodnotenú zadnú blatníky s držiakmi a svetlometom, kryt batérie a bočná zábrana proti podbehnutiu. Motorové vozidlo žalobcu síce bolo havarijne poistené, čo napokon potvrdila aj Allianz - Slovenská poisťovňa a.s., ktorá súdu predložila svoj poisťný spis k poisťnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX, no v skutočnosti neuhradila v rámci poisťnej udalosti žalobcovi celú vzniknutú škodu, pretože boli zohľadnené aj ďalšie faktory, vrátane spoluúčasti. Z listov Allianz - Slovenskej poisťovne a.s. adresovaných žalobcovi bolo bezpečne preukázané, že v súvislosti s poisťnou udalosťou zostalo neuhradených 926,12 eura, z ktorej čiastky bolo dodatočne uhradených žalobcovi tou istou poisťovňou, no na základe iného poistenia a to zmluvného poistenia žalovaného zo zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania ďalších 365,69 eura a neuhradených tak zostalo 560,43 eura, čo predstavuje žalovanú istinu.

9.3. Predpoklad vzniku škodu pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením je preukázaný. Ďalšími dvomi predpokladmi sú porušenie povinnosti žalovaného pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, alebo úmyselné konanie proti dobrým mravom a príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Pri predpoklade porušenia povinnosti pri plnení pracovných úloh zamestnancom alebo v priamej súvislosti s nimi alebo úmyselné konanie zamestnanca proti dobrým mravom možno mať výhrady voči konaniu žalovaného ako zamestnanca v tom, že bez vedomia a predchádzajúceho súhlasu zamestnávateľa mal umožniť, aby spolujazdcom bol jeho syn I. W., ktorý vo veci bol aj vypočutý ako svedok. Hodnovernosť jeho výpovede je spochybnená jeho blízkym príbuzenským vzťahom k žalovanému, no na druhej strane jeho výpoveď nepriniesla do prípadu žiadne zásadné okolnosti než tie, ktoré boli zistené aj ďalšími dôkaznými prostriedkami. Pre súd je zvláštne, že označený svedok si nepamätá na podrobnosti uvedené vyššie a na ktoré by si ako spolujazdec pamätať mal. Z tohto pohľadu je vôbec otázne, či v skutočnosti menovaný I. W. bol alebo nebol spolujazdcom žalovaného. Pokiaľ by aj spolujazdcom bol, súd by to vyhodnotil ako porušenie povinnosti zamestnanca pri plnení pracovných úloh, čo ale nie je vôbec v príčinnej súvislosti k vzniknutej škode.

10.1. V konaní nebolo preukázané a v konečnom dôsledku ani len namietané, že by k škode na kamióne žalobcu prišlo určitým konaním svedka I. W., ktoré by nezodpovedalo štandardnému správaniu spolujazdca. Žalobca v konaní na pojednávaní dňa 08.11.2016 namietal, že žalovaný pri ceste do D. na niekoľko hodín zaparkoval v H. bez predchádzajúceho súhlasu zamestnávateľa, čo nakoniec žalovaný ani nespochybnil. Ak by aj súd vyhodnotil, že uvedená prestávka počas cesty bola vykonaná v rozpore s plánom jazdy, absentuje tu príčinná súvislosť k vzniknutej škode, pretože škoda vznikla až dodatočne s časovým odstupom na území T..

10.2. Konanie žalovaného ako zamestnanca nie je možné hodnotiť ani ako úmyselné konanie proti dobrým mravom. Žiadny z vykonaných dôkazných prostriedkov nenasvedčuje tomu, že by škoda vznikla úmyselným konaním žalovaného proti dobrým mravom. Úmysel, ako forma zavinenia nebola ničím preukázaná a v konečnom dôsledku žalobcom ani namietaná, preto ani predpoklad porušenia povinností pri plnení pracovných úloh úmyselným konaním proti dobrým mravom daný nie je. Poslednými dvomi predpokladmi sú protiprávny úkon zamestnanca a zavinenie na strane zamestnanca. Súd dospel k názoru, že ani posledné dva citované predpoklady splnené nie sú. Protiprávne konanie zamestnanca by muselo byť v takej forme, že by predstavovalo rozpor s nejakou právnou povinnosťou vyplývajúcou z pracovného pomeru. Vo všeobecnosti by sa dalo uvažovať o protiprávnom konaní, ak by žalovaný vykonával dohodnutý druh práce bez toho, aby na to nespĺňal kvalifikačné predpoklady, napr. ak by zatajil, že nemá zodpovedajúci vodičský preukaz, prípadne, že trpí zdravotnými problémami, ktoré by vylučovali vykonávanie tejto činnosti a podobne. Žiadna z týchto naznačených možností však vykonaným dokazovaním preukázaná nebola, pričom dôkazné bremeno nesie žalobca.

10.3. To isté platí aj na posledný predpoklad zavinenia zamestnanca. Žalobca v priebehu celého konania namietal, že žalovaný zaviniel poškodenie jeho veci, teda návesu G. tým, že nevenoval dostatočnú pozornosť pri ceste po diaľnici A XX pri meste K., kde mal údajne zapadnúť do neviditeľnej jamy, resp. výtlku. Uvedené tvrdenie žalobcu zostalo výlučne v rovine ničím nepodloženého tvrdenia, hoci je to práve žalobca, teda zamestnávateľ, ktorý je povinný uvedené skutočnosti preukázať bez akýchkoľvek pochybností. Súd mal záujem objasniť skutkový stav veci, a preto sa obrátil so žiadosťou o vykonanie dôkazu na Okresný súd Tuttlingen, ktorému jasne zadefinoval, aké dokazovanie sa má vykonať. Snahou súdu bola podrobne objasniť okolnosti, za ktorých došlo dňa 17.06.2011 k poškodeniu ťahača G. na vyššie uvedenej diaľnici. Výsledok uvedeného dokazovania je oznámenie Okresného súdu Tuttlingen na podklade dopravného inšpektorátu I. - J., že v súvislosti s uvedenou udalosťou nebol založený žiadny policajný spis, keďže dotknutá osoba bola ústne varovaná.

11.1. Súd je presvedčený, že pokiaľ by k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo v dôsledku porušenia pravidiel cestnej premávky žalovaným, polícia v T. by sa neuspokojila len s ústnym napomenutím a to obzvlášť, keď v dôsledku poškodenia ťahača G. jednak vznikla kolóna áut na diaľnici, no predovšetkým došlo k úniku pohonných hmôt z nádrže na pohonné hmoty a na tom základe muselo dôjsť aj asistencii hasičského zboru, čo potvrdzujú jednoznačne listiny v nemeckom jazyku, ktoré boli preložené do jazyka slovenského a v podrobnostiach sú uvedené vyššie.

11.2. Súd jednoznačne netvrdí, že k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo z dôvodu uvádzaného žalovaným, teda že na ťahači sa nachádzal v letnom období zimný protektor, resp. zimná pneumatika, ktorá sa roztrhla, ale vychádzal z toho, že žalobca, na ktorom je dôkazné bremeno, nepreukázal bezpečným spôsobom zavinenie žalovaného. Jeden z konateľov žalobcu V.. K. N. pred súdom výslovne uviedol, že v súvislosti s uvedenou udalosťou žalobca neobdržal od nemeckých policajných orgánov žiadne rozhodnutie a ani pokutu, čím sa len potvrdzuje záver súdu, že žalobca v konaní nepreukázal zavinenie žalovaného pri vzniku škody. Na tomto závere nič nemení ani zápis o škode č. 1 zo dňa 30.06.2011 a hlásenie škodovej udalosti žalovaným z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. Ak by sa aj zápis o škode č. 1 zo dňa 30.06.2011 posudzoval ako uznanie záväzku podľa § 191 ods. 3 Zákonníka práce, čo ale neprichádza do úvahy, pretože v tomto zápise absentuje uznanie záväzku zamestnanca nahradiť škodu v určenej sume zamestnávateľovi, aj v takom prípade by nebolo možné vychádzať len z obsahu zápisu o škode, pretože právny dôvodom vzniku takéhoto záväzku môže byť len zavinené protiprávne konanie zamestnanca, s ktorým Zákonník práce spája jeho zodpovednosť za vzniknutú škodu. Úroveň vzťahov medzi stranami sa v priebehu krátkeho časového obdobia jún až júl 2011 výrazne zhoršila a to dokonca až natoľko, že viedla k súdному konaniu o ochranu povesti právnickej osobe a náhrady majetkovej ujmy (konanie tun. súdu 9C/256/2011 v podrobnostiach uvedené vyššie a trestné oznámenie žalovaného smerujúce voči žalobcovi, resp.

voči jeho konateľom a ktoré čiastočne bolo ukončené v priestupkovom konaní a čiastočne v trestnom prípravnom konaní tak, ako je uvedené v predchádzajúcej časti odôvodnenia). Uvedené konania sú však už len dôsledkom narušenia vzťahov medzi stranami a nie sú v žiadnej príčinnej súvislosti k udalosti zo dňa 17.06.2011 a predovšetkým k vzniknutej škode na motorovom vozidle žalobcu. Z vyššie uvedených dôvodov a citovaných ustanovení súd žalobu zamietol ako bezdôvodnú.

12. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnom doriešení nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP sa súd bude zaoberať výškou náhrady trov konania podľa § 262 ods. 2 CSP.

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. b/ a f/ Civilného sporového poriadku (CSP) z dôvodu, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14.1. Uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní skúmal, či sú splnené predpoklady všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce a v odôvodnení rozsudku konštatuje, že nie je sporné že k poškodeniu kamiónu žalobcu došlo dňa 17.06.2011 na diaľnici A 81 v Nemecku pri meste K., pri plnení pracovných povinností žalovaného u žalobcu. Rovnako bolo preukázané, že žalobcovi vznikla škoda, spočívajúca v poškodení ťahača G. J.: K. ktorá nebola žalobcovi poisťovňou v rámci poisťnej udalosti uhradená v plnej výške, pričom neuhradených zostalo 560,43 eura, čo predstavuje žalovanú istinu. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že je preukázaný predpoklad vzniku škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením.

14.2. Za splnenú ale súd nepovažoval ďalšiu podmienku zodpovednosti za škodu, a to porušenie povinnosti žalovaného pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi, resp. úmyselné konanie proti dobrým mravom, a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Pri skúmaní uvedeného predpokladu sa súd prvej inštancie zameril na porušenie povinnosti žalovaného spočívajúce v tom, že žalovaný mal bez vedomia a súhlasu žalobcu umožniť, aby ho na služobnej ceste ako spolujazdec sprevádzal jeho syn I. W., ako aj v tom, že žalovaný pri ceste do D. na niekoľko hodín zaparkoval v H. bez predchádzajúceho súhlasu zamestnávateľa a pritom vyhodnotil, že ani jedno z uvedených porušení nebolo v príčinnej súvislosti k vzniknutej škode.

15.1. Súd prvej inštancie sa však nedostatočne zaoberal žalobcom tvrdým porušením povinností žalovaného, ktoré spočívalo v tom, že zaviniel poškodenie návesu tým, že pri ceste po diaľnici A XX nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, v dôsledku čoho zapadol do „neviditeľnej jamy“, resp. výtlku a to malo za následok roztrhnutú pneumatiku, prasknutie nádrže na PHM, znehodnotenie zadných blatníkov s držiakmi a svetlometom, krytu batérie a bočnej zábrany proti podbehnutiu. Vozidlo bolo potrebné vyprostovať, aby neblokovalo bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Porušenie povinností žalovaného súd nepovažoval za preukázané, čo odôvodnil tým, že z oznámenia Okresného súdu U. na podklade správy dopravného inšpektorátu Muhlhhausen-J. vyplýva, že v súvislosti s uvedenou udalosťou nebol založený žiadny policajný spis, keďže dotknutá osoba bola ústne varovaná. Súd vychádzal z presvedčenia, že pokiaľ by k poškodeniu motorového vozidla žalobcu došlo v dôsledku porušenia pravidiel cestnej premávky žalovaným, polícia v Nemecku by sa neuspokojila len s ústnym napomenutím. Za relevantný nepovažoval ani zápis o škode č. 1 zo dňa 30.06.2011 a hlásenie škodovej udalosti žalovaným z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania.

15.2. Žalobca poukázal na čl.10 bod 10.5 a 10.6 pracovnej zmluvy uzatvorenej medzi sporovými stranami dňa 10.06.2011 ako ja na ust. § 178 ods. 11 Zákonníka práce a ust. § 3 ods. 2 písm. a/ a § 4 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a trvá na tom, že v konaní bolo preukázané, že príčinou poškodenia vozidla žalobcu (návesu Scania) došlo tým, že žalovaný vbehol do jamy, resp. výtlku na ceste, ktorý nevidel. Uvedený priebeh škodovej udalosti žalovaný potvrdil aj svojím podpisom na zápise o škode č. 1 zo dňa 30.06.2011, ako aj v písomnom hlásení škodovej udalosti z poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone povolania. V uvedených listinách potvrdil aj to, že sa nevenoval v plnej miere vedeniu vozidla, resp. nevenoval dostatočnú pozornosť riadeniu motorového vozidla. Žalovaný tým porušil aj prevenčnú povinnosť chrániť majetok žalobcu pred poškodením, vyplývajúcu z pracovnej zmluvy, pracovného poriadku a Zákonníka práce.

16.1. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný porušil interné predpisy zamestnávateľa, ako aj všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na ním vykonávanú prácu (zákon č. 8/2009 Z.z.), keď nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu motorového vozidla a neprispôbil jazdu dopravnotechnickému stavu cesty, v dôsledku čoho vbehol s vozidlom do jamy a to malo za následok poškodenie vozidla, ktoré zostalo nepojazdné. Je tak naplnená ďalšia podmienka vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, a to porušenie povinnosti zamestnanca pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Táto príčina vzniku škody nebola spočiatku medzi stranami sporná a žalovaný ju i písomne potvrdil, rozporovať ju však začal až potom, ako do neho žalobca začal požadovať náhradu škody, ktorá mu nebola vyplatená poisťovňou.

16.2. Tvrdenia žalovaného, že škoda vznikla v dôsledku toho, že na vozidle boli namontované zimné pneumatiky (protektory), ktoré neboli vhodné na jazdu počas letného obdobia, pričom jedna z pneumatík z ničoho nič praskla, sa v konaní nepotvrdili, naopak, boli vyvrátené výpoveďami svedkov a písomným vyjadrením výrobcu o použiteľnosti protektorovaných pneumatík, ktoré možno používať na celoročnú prevádzku.

17.1. Súd prvej inštancie sa s dôkazmi a svedeckými výpoveďami dostatočne nevysporiadal a neuviedol, ak tieto dôkazy vyhodnotil, prihliadol na vyjadrenie žalovaného, že nevenoval dostatočnú pozornosť pri ceste po diaľnici A XX pri meste K., kde mal zapadnúť do „neviditeľnej jamy“, resp. výtlku, ale na druhej strane neprihliadol na dôkazy, ktoré uvedené tvrdenie žalobcu preukazujú a v odôvodnení svojho rozhodnutia ich dostatočne presvedčivo nezodôvodnil, ale iba konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, preto je rozhodnutie súdu prvej inštancie z tohto hľadiska nepreskúmateľné a arbitrárne. Žalobca preto namieta porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

17.2. Súd prvej inštancie neurobil ani jednoznačný záver o tom, či I. W. bol alebo nebol spolujazdcom žalovaného pri predmetnej pracovnej ceste, pričom v zmysle pracovného poriadku žalobcu vodič nesmie dovoliť zdržiavať sa vo vozidle cudzej osobe, t. j. osobe, ktorá nie je zamestnancom spoločnosti a z hľadiska bezpečnosti nie je žiaduce, aby bol vodič pri jazde rozptyľovaný prítomnosťou svojho rodinného príslušníka, a teda súd sa dostatočne nevysporiadal so všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre rozhodnutie vo veci. Dopravný inšpektorát vo svojej správe neuvádza, že zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, preto záver súdu o tom, že žalovaný neporušil povinnosť venovať sa plne vedeniu vozidla, je založený len na domnienke súdu, čo je v rozpore s požiadavkou riadneho a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Ak by sa žalovaný plne venoval vedeniu vozidla a sledoval situáciu v cestnej premávke, mohol sa jame vyhnúť a škodu zabrániť, sám však uviedol, že jamu vôbec nevidel. Za splnenú považuje žalobca aj podmienku zavinienia, a to vo forme nedbanlivosti, pretože žalovaný ako vodič z povolania poznal pravidlá cestnej premávky, bol si vedomý povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a musel si byť vedomý, resp. mal byť vedomý, že pokiaľ s naloženým vozidlom vbehnú do jamy, môže tým spôsobiť na vozidle škodu.

18. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.1.2016 č. k. 10C/39/2012-390 zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie alebo uvedený rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

19. Žalovaný sa písomne vyjadril o odvolaní poukazujúc na to, že skutok tak, ako ho opisuje žalobca sa nezakladá na pravde a jeho jediným cieľom v tomto súdnom spore je vysúdiť sumu 560,43 eura, aby sa mu tak znížili náklady, ktoré mal spojené so škodovou udalosťou zo dňa 17.06.2011.

20.1. K tejto udalosti opakovaním uvádza, že sa tak stalo z dôvodu nekvalitnej protektorovanej záberovej pneumatiky obutej na žalobcovom vlastnom ťahači zn. G., ktorá pod vplyvom veľkej váhy a v tom čase pomerne vysokej teploty nevydržala prevádzku, praskla, čo malo za následok poškodenie vozidla. Nie je pravdou, že by s uvedeným vozidlom zapadol do neviditeľnej jamy ako to uvádzajú konatelia spoločnosti. K jeho podpisu na škodový zápis došlo pod nátlakom a hrozbami nevyplatenia mzdy, ako aj hrozbami, že mu ublížia na zdraví a nebude mu umožnené zobrať z uvedeného vozidla ani svoje osobné veci.

20.2. Z tohto rozhovoru, kedy bol riešený predmetný spor medzi žalobcom a žalovaným vznikol zvukový záznam, ktorý všetko jasne dokazuje, avšak po tom ako v predošlom súdnom spore bol prehraný aj súhlasom žalobcu, kde bolo jasne počuť ich vyhrážanie a nátlak, už v ďalšom súdnom spore nedali

súhlas na jeho vypočutie. Dodal, že z ním predložených fotografií z miesta udalosti je bezpochyby vidieť poškodenie pneumatiky, ktoré nemohlo nastať inak ako výbuchom nekvalitnej protektorovanej pneumatiky. Dodal, že žiadny zákon ani podniková smernica neurčuje kde a akým spôsobom má vodič vykonať bezpečnostnú prestávku, ktorú bol v tom čase ako stál v Bratislave nútený vykonať.

21.1. Či s uvedeným vozidlom stál v Bratislave, vo D. prípadne v H. nemalo žiadny vplyv na uvedenú škodovú udalosť a rovnako tak nemalo na uvedenú skutočnosť vplyv ani to, či bol v tom čase v kabíne sám alebo nie. Jeho tvrdenie, že v danom čase s uvedeným vozidlom nespáchal žiadny priestupok dokazuje aj fakt, že privolaná nemecká polícia s ním nespísala zápisnicu o priestupku a ani ho nijak nepotrestala, čo v konečnom dôsledku potvrdil aj Okresný súd Tuttlingen. Ak by bolo pravdou čo tvrdí žalobca, že v čase škodovej udalosti bola na nemeckej diaľnici A81 taká veľká jama, na ktorej by mohlo prísť k tak závažnej kolízii a poškodeniu vozidla, tak by táto jama bola riadne označená a bola by znížená rýchlosť, aby k takejto udalosti nemohlo dôjsť.

21.2. Ak by sa skutok stal za predpokladu ako ho opisuje žalobca, musel by on v tom prípade obísť, preraziť či sa inak vyhnúť značeniu, že je poškodená vozovka a až potom vbehnúť do tej jamy ako popisuje žalobca. Keďže sa nič také nestalo a celá situácia vznikla z dôvodu nekvalitnej pneumatiky, ktorú si majitelia firmy sami zakúpili, nemohla nemecká polícia konať inak, ako nespísať žiaden záznam a celú vec riešiť ústne. Toto vyjadrenie považuje za dostačujúce a dodal, že rovnako ako má vodič svoje povinnosti, má svoje povinnosti aj zamestnávateľ, ktorý má v prvom rade dbať o svoje vozidlo, má nakupovať a montovať iba kvalitné autodiely a pneumatiky, aby tak predchádzal podobným udalostiam. Verí, že jeho vyjadrenie je dostačujúce a odvolací súd rozhodne vecne správne a potvrdí rozsudok Okresného súdu Nové Zámky.

22.1. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaného uviedol, že pokiaľ žalovaný tvrdí, že príčinou škodovej udalosti zo dňa 17.06.2011 boli nekvalitné protektorové pneumatiky na vozidle, nevhodné na použitie pri vysokých teplotách, resp. v letnom období, čo bol dôvod, že jedna z nich praskla, toto tvrdenie bolo vyvrátené vyjadrením výrobcu o použiteľnosti protektorovaných pneumatík, ktoré potvrdzuje, že použité pneumatiky 305/70R22,5 GoodYear RHD M+S sú protektory špičkovej kvality od renomovaného výrobcu, odporúčané na kamiónovú prepravu a celoročnú prevádzku, jednalo sa o nové pneumatiky, zakúpené a namontované na vozidlo v apríli 2011.

22.2. Žalovaný ničím nepreukázal, že na neho mal byť zo strany žalobcu vyvíjaný nátlak, aby podpísal škodový zápis. Žalovaný dňa 17.06.2011 z T. telefonoval žalobcovi, aby ho informoval, že zapadol do jamy, ktorú nevidel, pričom mu praskli pneumatiky, naftová nádrž, z ktorej vytekla nafta a vozidlo zostalo nepojazdné. Žalobca okamžite kontaktoval poisťovňu Allianz a asistenčnú službu G. za účelom zabezpečenie odťahu vozidla do najbližšieho servisu za účelom opravy. V zmysle tejto skutočnosti po príchode žalovaného do firmy žalobcu bol spísaný Zápis o škode č. 1 z 30.06.2011, ktorý žalovaný dobrovoľne a bez nátlaku, na základe svojej slobodnej a vážnej vôle podpísal. Žalobca odmieta osočovanie zo strany žalovaného o nátlaku, či vyhrážkach zo strany jeho konateľov a osočujúce tvrdenia žalovaného neboli potvrdené ani následnom priestupkovom konaní. Pokiaľ žalovaný poukazuje na zvukový záznam, ktorý bol ako dôkaz použitý v súdnom konaní o ochranu dobrej povesti vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/256/2011, žalobca uvádza, že táto účelová obrana žalovaného neobstála ani v uvedenom konaní, keďže okresný súd žalobe žalobcu vyhovel a žalovaného zaviazal zdržať sa ďalších neoprávnených zásahov do dobrej povesti žalobcu a jeho štatutárnych zástupcov a odstránil závadný stav odstránením uverejnených tvrdení o spoločnosti žalobcu, ospravedlnil sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho spoločnosti uverejnil na internetovej stránke www.profidovic.sk ospravedlnenie.

23.1. Žalobca popiera akékoľvek urážanie žalovaného a poukazuje na to, že pracovný pomer nebol skončený výpoveďou zo strany žalovaného, ale zo strany žalobcu. Čo sa týka úvah žalovaného, že ak by bola na diaľnici taká veľká jama, na ktorej by mohlo prísť ku kolízii, tak by bola riadne označená a bola by znížená rýchlosť, a žalovaný by teda musel obísť, preraziť, či sa inak vyhnúť značeniu o poškodení vozovky, ide iba o úvahy žalovaného, ktoré nemôžu byť podkladom pre rozhodnutie vo veci. Je možné, že poškodenie vozovky v čase nehody nebolo označené, ale nie je možné vylúčiť ani to, že tu takéto označenie bolo a žalovaný ho prehliadol v dôsledku nedostatočného venovania pozornosti v cestnej premávke.

23.2. Skutočnosť, že žalovaný nebol postihnutý zo strany nemeckej polície za žiadny priestupok taktiež nevyučuje, že k škode došlo zavinením žalovaného v súvislosti s porušením povinností pri vedení vozidla. Keď sa diaľničná polícia vykonávajúca bežnú hliadku zastavila pri ňom už v tom čase nepojazdnej jazdnej súprave žalobcu, bol už zabezpečený odťah asistenčnou službou G., a keďže už bol zaistený odťah a nikomu nebola spôsobená žiadna škoda, polícia nevyvodzovala voči žalobcovi či žalovanému žiadne dôsledky a vec vyriešila len ústnym napomenutím. Žalobca zotrváva na to, že príčinou škodovej udalosti bolo zavinené porušenie povinností žalovaného pri plnení pracovných úloh, ktorý nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu vozidla, keď si nevšimol jamu na vozovke a vběhol do nej, čo malo za následok poškodenie vozidla. Žalovaný začal uvedený priebeh škodovej udalosti spochybňovať a produkovať ničím nepodložené tvrdenia o inom priebehu udalosti až keď si voči nemu začal žalobca uplatňovať nárok na náhradu škody. Jeho obranu preto nemožno vyhodnotiť inak, len ako účelovú.

24. Žalovaný v duplike na repliku žalobcu poznamenal, že všetky skutočnosti, ktoré predchádzali jeho popisu škodovej udalosti riadne vysvetlil v konaní pred súdom a aj vo svojom podaní na PZ SR v Galante dňa 03.01.2012. K vyjadreniu žalobcu k zvukovému záznamu použitému pred súdom v Nových Zámkoch pod sp. zn. 9C/256/2011 uviedol, že aj vďaka tomuto záznamu v právnom spore uspel v 2/3, neuspel iba v jednom bode. Žiadal, aby si uvedený zvukový záznam celý a neprerušovane vypočul odvolací súd a následne potvrdil rozsudok Okresného súdu Nové Zámky.

25. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou stranou (§ 359 CSP), malo zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmalo napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario a § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny potvrdil.

26.1. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

26.2. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26.3. Konceptcia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia.

27. Súd prvej inštancie v preskúmanej veci správne zistil skutkový stav veci, správne aplikoval právne predpisy a vo veci aj v súlade so zákonom rozhodol, preto sa odvolací súd stotožňuje s presvedčivými a správnymi závermi napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení výroku o zamietnutí žaloby, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

28. Na margo vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku odvolací poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny predpis alebo ak síce použil správny predpis, nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery.

29. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou odvolateľa, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami majúcimi význam pre rozhodnutie veci a že záver súdu o tom, že žalovaný neporušil povinnosť venovať sa plne vedeniu vozidla, je založený len na domnienke súdu, čo je v rozpore

s požiadavkou riadneho a presvedčivého odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Za splnenú považoval odvolateľ aj podmienku zavinenia vo forme nedbanlivosti, pretože ak by sa žalovaný ako vodič z povolenia poznajúci pravidlá cestnej premávky plne venoval vedeniu vozidla a sledoval situáciu v cestnej premávke, mohol sa jame vyhnúť a škodu zabrániť; sám však uviedol, že jamu vôbec nevidel a musel si byť vedomý, resp. mal byť vedomý, že pokiaľ s naloženým vodidlom vbehne do jamy, môže tým spôsobiť na vozidle škodu.

30. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v ustanovení § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu.

31. Ak výrok rozsudku vyjadruje v stručnej a presnej formulácii záverečný úsudok o predmete občianskeho súdneho konania (teraz civilného sporového konania), potom odôvodnenie rozsudku sleduje účel vyložiť opodstatnenosť, pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku súdu. Účelom odôvodnenia je teda predovšetkým dosiahnuť presvedčivosť rozsudku a prehĺbiť výchovný účinok rozsudku, čoho základom je však zákonu zodpovedajúci výrok rozhodnutia.

32. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal výklad dotknutej právnej normy, ktorý je v súlade s ústavou, čo je základným predpokladom pre ústavne konformnú aplikáciu tejto právnej normy na zistený skutkový stav veci (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. mája 2010 sp. zn. Obo/23/2008).

33. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami, a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie § 157 ods.2 OSP (teraz 220 ods. 2 CSP) sa totiž chápe aj z hľadiska práv strany sporu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého súčasťou je aj právo na súdne konanie spĺňajúce garancie spravodlivosti, a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok vo veci GarcíaRuiz proti Španielsku z 21. januára 1999, sťažnosť č. 30544/96, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1999-I) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené. Rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia.

34. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 236/06). Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Z formulácie § 132 Občianskeho súdneho poriadku možno vyvodit', že súd je povinný navzájom si odporujúce dôkazy hodnotiť a zdôvodniť, napr. prečo niektoré z nich pokladá za nevierohodné, prečo niektoré odmietol vziať pri formulovaní rozhodnutia do úvahy, prípadne aj prečo sa niektorými dôkaznými návrhmi odmietol zaoberať vôbec. Tieto nedostatky odôvodnenia, spolu s tzv. opomenutými dôkazmi (o ktorých súd v konaní nerozhodol vôbec) zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 114/08 z 12. júna 2008).

35. Prihliadajúc na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, a preto ho možno považovať za preskúmateľné. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie predovšetkým zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia (čoho sa žalobca domáha a z

akých dôvodov, aké je stanovisko žalovaného k žalobe, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané a aké skutočnosti z nich súd zistil, aký skutkový stav bol súdom zistený, aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil, ako subsumoval zistený skutkový stav pod aplikovanú právnu normu, aké právne závery vyplývajú vo vzťahu k podanej žalobe, súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia, ale aj ich obsahovej (materiálnej) náplni, čím sa naplňajú najmä kritéria určitosti, zrozumiteľnosti a presvedčivosti rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nie je nepreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo strán sporu na spravodlivý súdny proces. Z hľadiska odôvodnenia napadnutý rozsudok spĺňa parametre (limity) zákonného rozhodnutia a stranám sporu, teda aj žalovanému dáva odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky žalovanej, preto ich odvolací súd ďalej nemieni opakovať a plne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku.

36.1. Na margo vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia prvoinštančného súdu a k argumentom žalobcu v odvolaní odvolací súd zdôrazňuje, že Zákonník práce v ustanovení § 179 ods. 1 ustanovuje rámcové pravidlá pre všeobecnú zodpovednosť zamestnanca za škodu, ktoré sa aplikujú na zodpovednosť zamestnanca za škodu, ktorá vznikla zavineným porušením povinnosti zamestnanca pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním, a nie sú upravené iným osobitným ustanovením. Zamestnávateľa zaťažuje dôkazné bremeno preukázať všetky predpoklady na vznik nároku zo zodpovednosti za škodu, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to: a) protiprávne konanie zamestnanca spočívajúce v porušení povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody, d) zavinenie zamestnanca.

36.2. Zavinenie je subjektívna právna kategória, ktorú právna teória definuje ako vnútorný psychický vzťah fyzickej osoby ku konaniu a k výsledkom tohto konania. Zavinenie môže spočívať v dvoch formách, a to vo forme úmyslu a nedbanlivosti. Pri úmyselnom zavinení zamestnanec vedel, že svojím konaním spôsobí škodu, a tento výsledok chcel dosiahnuť, alebo vedel, že škodu môže spôsobiť, a pre prípad, že vznikne, bol s takým výsledkom uzročený. O nedbanlivostné zavinenie ide vtedy, ak konajúci zamestnanec vedel, že škodu môže spôsobiť, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal na to, že ju nespôsobí, alebo sice nevedel, že škodu môže spôsobiť, ale vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery o tom vedieť mal a mohol. Zavinenie ako predpoklad zodpovednosti zamestnanca za spôsobenú škodu v zmysle § 179 Zákonníka práce musí zamestnávateľ preukazovať. Povinnosť zamestnávateľa preukázať zavinenie zamestnanca je dôkazom o aplikácii prezumpcie nevinu v Zákonníku práce.

36.3. Zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185 (§ 179 ods. 1 Zákonníka práce). Z ustanovenia § 179 vyplýva, že pre vznik všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu musia byť splnené nasledujúce predpoklady: vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením, protiprávny úkon, porušenie povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi alebo úmyselné konanie proti dobrým mravom, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, zavinenie na strane zamestnanca. Pre zodpovednosť zamestnanca za škodu podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje splnenie všetkých uvedených predpokladov. Ak nie je splnený čo len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu podľa tohto ustanovenia nezodpovedá (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. októbra 2010, sp. zn. 3Cdo 318/2009).

37. Poukazujúc na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, keď všetky argumenty žalobcu uvádzané v odvolaní vyhodnotil ako nedôvodné a neprinášajúce žiadne argumenty, na ktoré by jej nebol dal odpoveď v odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie a dodáva, že žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, aký konkrétny právny predpis resp. ako konkrétne ustanovenie právneho predpisu Nemeckej spolkovej republiky mal žalovaný ako vodič porušiť pri plnení svojich pracovných povinností na jej území dňa 17.06.2011, kedy došlo ku škode na nákladnom vozidle žalobcu a v prípade, čo žalovaný v súdnom konaní popiera, že by k nehode malo dôjsť v dôsledku toho, že žalovaný ako vodič počas jazdy mal zapadnúť do neviditeľnej jamy na vozovke, čo malo za následok vznik škody na vozidle, potom si mohol žalobca uplatňovať náhradu škody u prevádzkovateľa cesty Z pri meste K., toľž ak nemecká polícia žalovaného žiadnym spôsobom nepostihla za porušenie dopravných nemeckých predpisov pri premávke na pozemných komunikáciách v NSR.

38. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože si žiadne odvolacie trovy ku dňu tohto rozhodnutia o podanom odvolaní neuplatnil a preukázateľne mu žiadne trovy nevznikli.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).